

SECCIÓ DE MUNTANYA ASSOCIACIÓ ANTICS ALUMNES CASP

BUTLLETÍ n° 4

Juny de 2002

Imatges de Muntanya Sortida al pedraforca Descuelgue dudoso

calendari SMAAAC

Ja comença l'estiu i aquesta època és una de les més propícies per realitzar activitats a la natura. Des de la Secció de muntanya us animem a gaudir de la natura en companyia dels amics.

Recordeu que ens reunim els dimecres a partir de les 21h al local social d'Antics Alumnes al carrer Pau Claris 92.

SMAAAC

IMATGES DE MUNTANYA

Jordi Ferrer

D'imatges de muntanya n'hi ha de molts tipus: fotografies, diapositives, gravades a la memòria,...fins i tot, ara n'hi ha unes en format d'ordinador.

En qualsevol cas, darrera d'una imatge de muntanya hi ha moltes coses: una via d'escalada, una excursió, un pensament, un equilibri,... Darrera d'una imatge, hi ha allò que el fotògraf vol transmetre però també allò que l'observador vol somiar... Una imatge de muntanya és un somni, un record brillant i ple d'emocions pel fotògraf però, també, un carro ple de projectes per aquell que l'observa. Darrera d'una imatge de muntanya hi ha, sobretot, il·lusió.

Per aquest motiu, no és el mateix una imatge amb un escrit de dues línies que un "pase" de diapositives fet per una persona que viu molt allò que descriu. I tampoc és el mateix, naturalment, la imatge que un es crea al cervell quan un altre t'està explicant una estampa de muntanya.

Perquè considerem important la imatge de muntanya, des de l'SMAAAC intentem cultivar-la i treballar-la. Els pases de diapositives, el concurs de fotografia, les sortides i les trobades dels dimecres per explicar-nos les batalletes,...en són alguns exemples.

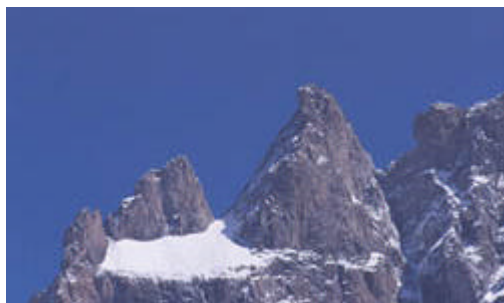
Les imatges, reflex de les experiències que s'estan vivint dins d'una entitat són quelcom que hem d'aprendre a cuinar i a estimar.

INFO FEEC / FEDME

VI Estades d'Estiu per a Joves Alpinistes 2002

Del 20 al 27 de juliol de 2002, la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya organitzarà la sisena edició de les Estades d'Estiu per a Joves Alpinistes, que tindran lloc als Alps francesos, més concretament al Massís dels Ecrins.

Com cada any, l'objectiu d'aquestes estades és potenciar les ascensions i escalades glacials en les zones escollides.

En aquestes estades l'equip d'assessors desenvoluparà un programa d'acord a les exigències del terreny d'alta muntanya on es realitzarà l'activitat: seguretat en

terrenys alpins, escalada glacial i en terreny mixt, etc. Tanmateix, els participants hauran d'aportar els coneixements necessaris per realitzar ascensions amb autonomia. Fins al dia 11 de juliol hi ha temps per formalitzar les inscripcions a aquestes sisenes Estades en què podran participar joves d'ambdós sexes, que compleixin els següents requisits:

- ? Tenir entre 18 i 25 anys d'edat.
- ? Ser titular de la [llicència](#) esportiva de la FEEC (modalitat D ó E) de l'any en curs.
- ? Amb capacitat i coneixements per a realitzar ascensions amb autonomia.
- ? S'exigirà un currículum esportiu i uns mínims coneixements tècnics.
- ? Adreçar a l'Àrea Tècnica de la FEEC la [fitxa](#) que s'adjunta, ja sigui per correu postal, fax, correu electrònic dirtecnica@feec.es o personalment (referència "Estades joves alpinistes").
- ? Aquestes activitats es realitzaran exclusivament entre els participants admesos a l'Estada i no hi podran participar persones alienes.
- ? Més informació a l'Àrea Tècnica de la FEEC 93 412 07 77
- ? Crònica de les estades 2001 <http://www.feec.org/Noticies/92.htm>
- ? Webs amb informació del Parc Nacional dels Ecrins: <http://www.les-ecrins-parc-national.fr/> - <http://www.guides-ecrins.com/>

Informació facilitada per Direcció Tècnica FEEC

INFO SMAAAC

D'ençà de la publicació de l'últim butlletí, les activitats realitzades per la secció han estat diverses.

Després de dues setmanes d'un clima extremadament estiuec, el dissabte 10 de maig es despertà amb pluges generalitzades a tot el principat. Tot i que en Picó prometia un diumenge assolellat, la cosa no millorava i, molt a pesar de l'organització, es va decidir anul·lar (o més aviat posposar) la sortida al Congost de Mont-Rebei prevista pel diumenge. El grup de quinze socis i amics es quedaren amb les ganes i, més encara, després de l'espectacular Sol que va il·luminar tot el diumenge. Un altre cop prometem fiar-nos de l'home del temps!!!(encara que la cosa es vegi molt negre)

Com varen fiar-se el grup d'alumnes de Casp que, encapçalats per en Raimon, emprengueren l'ascensió al Pedraforca aquell mateix diumenge. Més detalls de l'excursió les teniu en l'article d'aquest butlletí. Només dir-vos que la majoria dels excursionistes van tornar molt, però molt més, morenos del que van marxar. Dos membres de la Junta, en Lluís i en Santi, els van acompanyar i van aprofitar per promocionar la secció als actuals alumnes de l'escola.

Per altra banda, el dimecres dia 15 de maig es realitzà l'entrega de premis del 1r Concurs Fotogràfic de la Secció. El primer premi fou per la fotografia "Apocalíptic" realitzada per en Carlos Rossich Ros. El segon premi va ser per en Lluís Riera Martí amb la fotografia Covadonga Emboirat.

El mateix dia 15 s'aprofità per a realitzar el passi de diapositives realitzades per en Santi a la sortida al Pedraforca del diumenge anterior amb la presència de molts dels participants.

També hi hagué vam poder veure les diapositives de les Estades de Joves Alpinistes organitzades per la FEEC l'estiu passat a les quals van assistir en Jordi Cumelles i en Jordi Ferrer els membres de la Junta de la Secció.

Es féu entrega a en Sergi Gili d'una placa en agraïment a per la tasca

realitzada els darrers anys en el càrrec de president de la Secció. Moltes gràcies per tot.

Tot això va acabar amb un aperitiu al nostre local i una conversa entre els socis

i amics que hi van assistir.

Dimecres 5 de Juny, passi de diapositives de Còrsega a càrrec d'en Sergi Gili.

Ja tenim bandera de l'Smaaac!! La presentació oficial va ser en la sortida al Pedraforca del dia 11 de maig. I esperem que ens acompanyi en moltes més i durant molts anys.

SORTIDA AL PEDRAFORCA

Alumnes de Casp

El passat diumenge 12 de Maig, alumnes de 3r i 4rt d'E.S.O i 1r de Batxillerat (sense els de 2n ja que estaven d'exàmens) juntament amb antic alumnes que ens acompanyaven i membres de l'SMAAAC, en Raimon i en Josep Anton, vam posar-nos les xiruques disposats a fer un dels cims més emblemàtics del nostre país: el Pedraforca.

A les 6:45h ens vam trobar, com sempre, a la porta de Casp 25 on ens esperava un autocar que ens portaria fins al bonic poble de Gósol, on ens vam trobar amb els antics alumnes de l'SMAAAC i des d'on vam començar l'excursió fins al cim del Pedraforca. Des d'aquell punt podíem veure tot el que ens quedava de camí i que en principi semblava que faria bon temps.

Mica en mica anàvem avançant, amb més o menys dificultats, i aprofitàvem la pujada per anar xerrant amb el de davant i així establir noves relacions. Però mentre pujàvem la famosa pala nevada de la muntanya, vam anar veient que el temps empitjorava i els més experimentats es qüestionaven l'ascens al pic. Per fi vam arribar a dalt, on vam tenir el temps suficient per fer-nos les fotos pertinents, ganyipar una mica i començar el descens abans no comencés a ploure.

La baixada va ser tranquil·la, alguns vam aprofitar per llençar-nos les últimes boles de neu de la temporada i rebolcar-nos cap avall. A mitja baixada vam dinar i vam seguir endavant fins a la plaça de Gósol on aprofitarem per descansar i veure de l'aigua de la font.

Allà mateix els membres de l'SMAAAC que ens van acompanyar a l'excursió ens van explicar en què consistia l'associació, els avantatges que comportava...

Finalment vam pujar a l'autocar i vam emprendre el camí de retorn, cansats però orgullosos un cop més, d'haver gaudit del que la nostra terra ens ha donat.

Aprofitem aquest article per demanar que puguem fer sortides amb vosaltres, molts heu estat els que ens heu animat a fer excursions en els campaments o al GPAC. Ara que molts de nosaltres ja no hi podem anar, ens agradaria que ens seguíssiu ensenyant; fer pics amb aquells que hem admirat i admirem com a muntanyencs i com a persones.

Gràcies per tenir un lloc on compartir el que estimem: la natura.

TECNISMAAAC. DESCUELQUE DUDOSO

Descolgarse de un solo punto de anclaje es una maniobra un tanto irresponsable e insegura. Es siempre preferible abandonar material en la pared para reforzar un descuelgue que jugarnos nuestra vida retirándonos de una sola pieza de seguro, bien sea un clavo, parabolt, friend o fisurero.

Solo en determinadas ocasiones, y debido principalmente a la imposibilidad de refuerzo de los anclajes, podremos utilizar la maniobra del descuelgue dudoso.

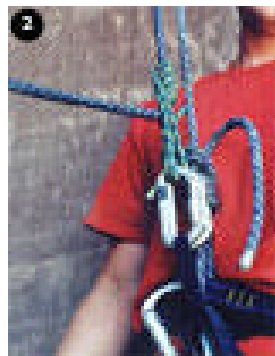
Es la última baza, la alternativa a realizar en un momento indeseado.

La maniobra del descuelgue dudoso consiste en que el escalador es descolgado de un anclaje por su compañero. Ayudado de un nudo autobloqueante, preferiblemente el machard bidireccional, el escalador estará protegido ante una eventual rotura del anclaje de descuelgue al quedar retenido sobre la última pieza de seguro colocada en la pared.

Ayudados de las fotografías veamos dicha maniobra paso a paso para entenderla mejor.

1. Para llevar a cabo dicha maniobra precisaremos de un cordino de 7 milímetros de diametro y de un metro y medio (mas o menos) de longitud. Para unir dicho cordino a nuestro arnés utilizaremos dos mosquetones de seguro.

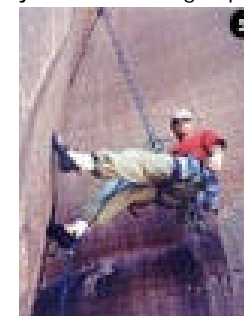
2. Preparación para el descuelgue. En el anclaje colocaremos un mosquetón de seguro, un par de mosquetones sin seguro contrapeados o bien un maillon rapide por donde pasaremos la cuerda de descuelgue.

Importante: nunca nos descolgaremos directamente sobre un cordino o cinta, el roce producido con la cuerda de descuelgue los quemaría. Tampoco lo haremos directamente sobre cables o piedras.

3. En la cuerda que nos viene de abajo, de nuestro compañero, colocaremos un nudo machard bidireccional, uniéndolo a nuestro arnés mediante dos mosquetones de seguro (foto 1)

4. El siguiente paso es sencillo. Simplemente nos dejaremos descolgar por nuestro compañero al mismo tiempo que nosotros desplazamos el nudo machard para permitirnos el descenso.

Durante la bajada iremos retirando los seguros que durante la escalada habíamos colocado. Como se puede apreciar en la foto 2, si el descuelgue nos saltase nos quedaríamos colgados del seguro que tenemos a la altura de los pies, bloqueados mediante el nudo machard. Si este descuelgue lo hubiésemos realizado sin la utilización del nudo autobloqueante, llegaríamos al suelo, debido a la cantidad de cuerda que tenemos desplegada entre nosotros y el siguiente seguro.

Cada vez son mas los escaladores que podemos ver descolgarse de un solo punto de seguro, sobre todo en escalada deportiva. Nunca debemos de fiarnos del material que hay en la pared, a no ser que lo hallamos colocado nosotros y sepamos que es de fiar. No sabemos si ese parabolt está bien puesto no no, o si el pobre ya ha sufrido demasiadas caídas. Quizás el que lo ha colocado no lo haya expandido. No sería la primera vez.

Si por el motivo que sea el largo se nos pone difícil y decidimos retirarnos, hagámoslo de forma segura:

- ? Si es posible reforzemos el punto de descuelgue, aunque tengamos que abandonar material.
- ? Si el largo está asegurado por tornillos de expansión (parabolts, spits, etc.), intentemos unir al menos dos de los seguros, mediante alguna cinta larga o cordino antes que bajarnos de un solo punto.
- ? Si no es posible lo anterior y no nos queda mas remedio que bajarnos, realicemos la maniobra del descuelgue dudoso explicada en este artículo.

La maniobra del descuelgue dudoso no es muy complicada pero requiere practica, tanto a la hora de hacer los nudos como a un buen entendimiento y comunicación con el compañero que te asegura. El descenso ha de realizarse de una manera lenta, segura y controlada, con el fin de evitar sobrecargas en los seguros y rozes innecesarios.

© Barrabes, 2001